

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616200307
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8616200307.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci navrhovateľky W. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, občan SR proti odporcom: 1. C. Y., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, občan SR, 2. C.. C. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, občianka SR, o určenie výživného pre plnoleté dieťa takto

rozhodol:

I. Odporca v 1. rade C. Y., nar. X.X.XXXX je povinný prispievať na výživu navrhovateľky W. Y., nar. XX.X.XXXX sumou 110,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od 26.1.2016 pod následkami výkonu rozhodnutia.

II. Odporkyňa v 2. rade C.. C. Y., nar. XX.X.XXXX je povinná prispievať na výživu navrhovateľky W. Y., nar. XX.X.XXXX sumou 110,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od 26.1.2016 pod následkami výkonu rozhodnutia.

III. Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov konania a odporcovia nemajú právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom na súde dňa 26.1.2016 domáhala určenia výživného na plnoleté nezaopatrované dieťa.

Svoj návrh odôvodnil tým, že odporcovia sú jej rodičmi, ktorí jej do mesiaca december 2015 prispievali na jej výživu. Odtedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, prestali jej prispievať na výživu. Vzhľadom na to, že je študentkou Prešovskej univerzity v Prešove, Filozofickej fakulty, žiada súd, aby zaviazal odporcov v 1. a 2. rade prispievať na jej výživu každého z nich po 110,- eur. Keďže je študentkou vysokej školy, pripravuje sa na svoje budúce povolanie a nemá žiadne príjmy, chce, aby vyživovacia povinnosť odporcov trvala do času, kým nebude schopná sa sama živiť. So štúdiom má spojené tieto náklady: internát za tri mesiace 135,- eur, strava okolo 100,- eur mesačne, cestovné z Mestiska do Prešova a späť vo výške 16,- eur mesačne. Ďalšie náklady má na školské pomôcky, literatúru, ošatenie, hygienické potreby, kultúrne vyžitie, šport a podobne.

Predmetom konania bolo určenie výživného zo strany odporcov k plnoletému dieťaťu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a listinnými dôkazmi a to: potvrdenia o výške príjmov odporcov, potvrdenie o návšteve školy zo školy 8.9.2015, spis Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/12/2016 a zistil tento skutkový stav:

Odporcovia sú rodičmi navrhovateľky. Navrhovateľka navštevuje druhý ročník bakalárskeho štúdia na Filozofickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove. Svoje výdavky špecifikovala nasledovne: internát za tri mesiace 135,- eur, strava okolo 100,- eur mesačne, cestovné z Mestiska do Prešova a späť vo

výške 16,- eur mesačne. Ďalšie náklady má na školské pomôcky, literatúru, ošatenie, hygienické potreby, kultúrne vyžitie, šport a podobne.

Odporca v 1. rade je zamestnancom Ministerstva vnútra SR a podľa predloženého mzdového listu jeho priemerný čistý mesačný príjem činí 947,94 eura. Potvrdil, že jeho dcéra sa osamostatnila a pripravuje na svoje budúce povolanie a nemá žiaden príjem ani majetok. K výške navrhovaného výživného odporca v 1. rade nemal námietky.

Odporkyňa v 2. rade je zamestnankyňou Ministerstva vnútra SR a podľa predloženého mzdového listu jej priemerný čistý mesačný príjem činí 649,40 eura. K výške navrhovaného výživného odporkyňa v 2. rade nemala námietky.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.3 O.s.p. Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na primerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 77 ods. 1 prvá a druhá veta Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľka sa štúdiom na vysokej škole pripravuje na svoje budúce povolanie.

Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa. Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv, atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých (vzdelávanie, prípravu na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby, a pod.).

Vzhľadom na charakter výživného, považuje súd návrh za odôvodnený, pretože navrhovateľka, ako nezaopatrené ploleté dieťa musí mať pravidelný mesačný príjem na zabezpečenie svojich potrieb.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody súd rozhodol tak, že návrhu na určenie výživného vyhovel, vychádzal pritom aj zo zhodných postojov účastníkov konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľka bola v konaní úspešná, avšak náhradu trov konania si neuplatnila.